

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมหรือที่เป็นเท็จตามมาตรา 14(1) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ชื่อผู้เขียน	ธนวัฒน์ สีนเกษม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาของการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมหรือที่เป็นเท็จในเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นอีกหนึ่งสังคมหนึ่งที่ผู้คนมากมายต่างใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของสินค้าและบริการที่ตนเองได้อุปโภคบริโภคมา นอกจากนี้ สังคมออนไลน์ต่าง ๆ นี้ยังเป็นช่องทางในการทำการตลาดนำเสนอสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการอีกมากมาย แต่อย่างไรก็ดีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับสินค้าและบริการมิได้เป็นไปด้วยความสุจริตเสมอไป แต่มีการสอดแทรกด้วยข้อความหรือข้อมูลที่เป็นเท็จ รวมไปถึงการบิดเบือนข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ อันก่อให้เกิดผลกระทบและสร้างความเสียหายต่อผู้คนเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มิได้มีการบัญญัติถึงคำนิยามของ “ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จไว้” ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการคุ้มครองผู้เสียหายจากการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามปัญหาที่เกิดขึ้นในเครือข่ายสังคมออนไลน์ว่าจะถือเป็นการกระทำผิดตามมาตรา 14 หรือไม่ อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความไม่ชัดเจนในเรื่องการนำบทลงโทษในมาตรา 14 ไปบังคับใช้ ประกอบกับสภาพบังคับที่มีอยู่ไม่มีการแบ่งแยกตามระดับความร้ายแรงของฐานความผิดทั้งที่ฐานความผิดในมาตรา 14 มีลักษณะแตกต่างกัน นอกจากนี้การไม่มีคำนิยามยังส่งผลต่อเรื่องการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติที่จะมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับเฉพาะการกระทำผิดที่เป็นความผิดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เท่านั้น ส่วนหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่ดูแลการนำเข้าเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ก็มีเพียงกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กองกำกับการที่ 3 เท่านั้น

ทำให้การกำกับดูแลของกองกำกับการที่ 3 ไม่อาจกระทำได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของผู้คนที่ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ และปัญหาประการสุดท้ายก็คือไม่มีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิในทางแพ่งที่ผู้เสียหายพึงได้รับชดเชยจากความเสียหายที่เกิดขึ้น

จากการศึกษา ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะให้ทำการบัญญัติถึงคำนิยาม ลักษณะและตัวอย่างของคำว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จลงในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่ององค์ประกอบของการกระทำผิด การบังคับใช้บทลงโทษ และรวมไปถึงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ต้องกำกับดูแล และนอกจากนี้ผู้เขียนเห็นสมควรว่าควรมีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิในทางแพ่งที่ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องให้ผู้กระทำผิดชดเชยแก่ผู้เสียหายอันได้แก่ สิทธิที่จะขอเลิกสัญญา สิทธิที่จะขอส่วนลดในสัญญา และสิทธิที่จะเรียกร้องค่าเสียหายในสัญญา และในประเด็นสุดท้ายให้มีการบัญญัติถึงผลของสัญญาที่เกิดขึ้นมาจากการกระทำความผิดเพื่อให้เกิดความชัดเจนแน่นอนไม่เกิดปัญหาในการตีความ

Thesis Title	Legal Problems on Computer-related Fraud and Forgery pursuant to section 14(1) of Computer Crime Act B.E.2550 (A.C. 2007)
Author	Tanawat Sinkaseam
Thesis Advisor	Associate Professor Pinit Tipmanee
Department	Law
Academic Year	2015

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to study and analysis about legal problems on Computer-related Fraud and Forgery in social network. Nowadays social network plays an essential role in peoples' lives such as communication, exchange opinion especially in goods and service. Moreover, It is a new way to present goods and service from business owner. However, In some communication and presentation have false information and data distortion which are resulted in damage to other people in social network.

The result of the study has discovered that Computer Crime Act B.E. 2550 has no definition or description of Computer-related Fraud and Forgery which cause legal problems on people protection in social network. First of all, it has to interpret that false information and data distortion in social network are Computer-related Fraud and Forgery pursuant to section 14(1) or not. Secondly, this interpretation affects to the penalty in section 14(1). Additionally, section 14 does not divide the punishment due to offends' degree; therefore, it may cause an over punishment. Thirdly, regulator problems: one is a regulator who has power to regulate only crime in this act. Another problem is Technology Crime Suppression Division sector 3. This division is the only government sector supervising Computer-related Fraud and Forgery which makes a workload to this government sector. Lastly, there is no rights to redress in Computer Crime Act B.E. 2550.

Based on the study, Computer Crime Act B.E. 2550 should be amended the definition of the Computer-related Fraud and Forgery in order to clearly construe the adjustment of clause of wrongdoing in section 14(1). Moreover, this amendment will classify the authority of agency from government sector. Furthermore, this act should be prescribed the rights to redress such as

rights to discount, rights to unwind and rights to damages in order to recover people from damage of Computer-related Fraud and Forgery.